

Petsa: Ika 10 ng Safar 1448/ Ika 24 ng July 2026

Ang Pagtitiwala sa Allah (Tawakkul) at Pagiging Positibo sa Panahon ng mga Pagsubok at Kaguluhan

Ang Unang Bahagi ng Sermon

Ang lahat ng papuri ay para lamang sa Allah—ang Tanging Nag-iisa sa Kanyang Pagka-Diyos at Pagpapanatili, at ang Tanging Karapat-dapat sa lahat ng pasasalamat at papuri. Ako ay nagpapatunay na walang ibang diyos na may karapatang sambahin maliban sa Allah, Siya ay Nag-iisa at walang katambal, Ang Nagmamay-ari ng Karangalan at Kadakilaan. Nagpapatunay rin ako na si Muhammad ay Kanyang lingkod at Sugo—ang pinakamainam sa sangkatauhan at ang pinakadalisay sa mga Sugo at Propeta. Nawa'y ipagkaloob ng Allah ang Kanyang kapayapaan at pagpapala sa kanya, sa kanyang malilinis na pamilya, sa kanyang mga matutuwid at matatakuting mga kasamahan (Sahabah), at sa lahat ng sumusunod sa kanila sa kabutihan hanggang sa Araw ng Pagtawag at Paghuhukom.

Pagkatapos nito:

O mga kapatid sa pananampalataya, matakot kayo sa Allah. Punuin ninyo ang inyong mga puso ng pagtanggap sa itinalaga ng Napakamaawain (Allah), at ng magandang pag-aakala sa hatol ng Hari at Hukom. Sapagkat hindi kailanman nabibigo ang sinumang umaasa sa kanyang Panginoon at Tagapagtanggol, at hindi kailanman natatalo ang sinumang nagpapakupkop sa Kanyang pangangalaga. At sinabi ng Allah na Dakila:

"At katunayan, Kami ay nagpadala na noong una bago ka pa man naging Sugo sa kanilang mga pamayanan, at sila ay dumating sa kanila na may mga maliliwanag na katibayan; kaya't pinagbayad Namin ang mga nagkasala, at naging tungkulin Namin ang pagtulong sa mga naniniwala."

[Ar-Rum: 47]

Mga Kapwa Ko Muslim:

Katuwaan man o kasamaan, kasaganaan man o kahirapan—ang mga pahina ng buhay ay patuloy na nagbabago. Ang buhay ay umaalon kasama ang mga tao mula sa isang kalagayan tungo sa iba: kaginhawaan at kagipitan, kagalakan at dalamhati. Sa buhay na ito ay may mga pagsubok, kapighatian, at mga pagsusulit; tulad ng sinabi ng Allah na Dakila:

"At katunayang susubukin Ko kayo sa pamamagitan ng kaunting takot, gutom, at pagkabawas sa mga kayamanan, mga buhay, at mga bunga. At magbigay ka ng magandang balita sa mga nagtitiis." [Al-Baqarah: 155]

Mula nang likhain ng Allah ang mundong ito, hindi na ito nanatili sa iisang kalagayan. Bagkus, ito ay patuloy na nagbabago sa mga tao sa iba't ibang paraan; tulad ng sinabi ng makata:

May walong bagay na nararanasan ng lahat ng tao, At walang sinuman ang makaiwas sa walong ito: Kagalakan at kalungkutan, pagsasama at paghihiwalay, Kaghinawaan at kahirapan, sakit at kalusugan.

Pagharap sa mga Pagsubok

Hindi maitatangi na tayo ngayon ay nabubuhay sa mga hindi karaniwang sitwasyon at kakaibang mga kalagayan. Ang digmaan ay isang bagay na kinapopootan at kapintas-pintas; hindi ito nilalapitan maliban kung kinakailangan—upang protektahan ang relihiyon, ang mga buhay, ang mga ari-arian, at upang pangalagaan ang karangalan at ang inang-bayan.

Sa hadith ni 'Abdullah ibn Abi Awfa (nawa'y kalugdan siya ng Allah), sinabi ng Sugo ng Allah (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala):

"O mga tao, huwag ninyong hangarin ang pakikipagtagpo sa kaaway, at humingi kayo sa Allah ng kaligtasan. Ngunit kapag nakatagpo ninyo sila, magtiis kayo, at alamin ninyo na ang Paraiso ay nasa ilalim ng lilim ng mga espada." [Pinagkaisahan nina Bukhari at Muslim]

Hindi maiiwasan na ang isang tao ay mapasukan ng kaunting kawalan ng pag-asa—ang kawalan ng pag-asa na iyon na nagpapahina ng sigla, nagpapabagsak sa lakas ng mga kalalakihan, nagpapatagtag ng damdamin, at sumisira sa mga pangarap.

Kaya't gaano natin kailangan ang pagiging **posibo at may pag-asa (Tafa'ul)** upang alisin ang mabibigat na pasaning ito!

Tunay na ang sinumang nagninilay sa patnubay ng Propeta (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala) ay matatagpuan ang kanyang masidhing pagpapahalaga sa pagiging positibo at may pag-asa. Siya ay naghahatid ng mabuting balita sa panahon ng takot, at nagpapalaganap ng pag-asa sa gitna ng kawalan ng pag-asa at pagkabigo; upang ang mga kaluluwa ay hindi madaig ng paghihinagpis.

Sa *Sahih al-Bukhari*, naitala mula kay Khabbab ibn al-Aratt (nawa'y kalugdan siya ng Allah) na sinabi niya:

"Pumunta ako sa Propeta (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala) habang siya ay nakasandal sa kanyang suot na kapa sa lilim ng Ka'bah, at noong panahong iyon ay nakakaranas kami ng matinding pagmamaltrato mula sa mga pagano (mushrik). Aking sinabi: 'O Sugo ng Allah, hindi mo ba kami ipanalangin sa Allah?!' Siya ay umupo habang namumula ang kanyang mukha at sinabi: 'Sa mga nauna sa inyo, ang isang tao ay sinuklay ng suklay na bakal hanggang sa mabalatan ang karne at litid mula sa kanyang mga buto, ngunit hindi ito nakapagpalayo sa kanya sa kanyang relihiyon. At ang lagari ay inilalagay sa gitna ng kanyang ulo at hinahati siya sa dalawa, ngunit hindi rin ito nakapagpalayo sa kanya sa kanyang relihiyon. Isusumpa ng Allah, tiyak na lulubusin ng Allah ang pananampalatayang ito hanggang sa ang isang manlalakbay ay makapaglakbay mula Sana'a hanggang Hadramaut na walang kinatatakutan kundi ang Allah lamang, at ang lobo para sa kanyang mga tupa.'"

At narito rin ang ating Propeta (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala) sa panahon ng mga matitinding pagsubok; ibinabalita niya kay 'Adi ibn Hatim (nawa'y kalugdan siya ng Allah) bago pa man ito yumakap sa Islam—ang patungkol sa dakilang hinaharap ng relihiyong ito. Sinabi ng Propeta (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala):

"Nalalaman ko kung ano ang pumipigil sa iyo na yumakap sa Islam. Sinasabi mo: 'Ang sumusunod lamang sa kanya ay ang mga mahihina at walang kapangyarihan sa mga tao, na inuusig ng mga Arabo.' Nakikilala mo ba ang Al-Hirah?"

Aking sinabi: *"Hindi ko pa ito nakikita, ngunit nababalitaan ko."*

Sinabi niya: *"Kaya't sa Siya na humahawak ng aking kaluluwa sa Kanyang Kamay, tiyak na lulubusin ng Allah ang usaping ito (ang Islam) hanggang sa ang isang babaeng manlalakbay ay makalabas mula sa Al-Hirah upang mag-Tawaf sa Tahanan (Ka'bah) nang walang kasamang nagtatanggol sa kanya, at tiyak na mabubuksan ang mga kayamanan ni Khosrau na anak ni Hormizd."*

Aking sinabi: *"Si Khosrau ba na anak ni Hormizd?!"*

Sinabi niya: ***"Oo, si Khosrau na anak ni Hormizd. At tiyak na ipamamahagi ang kayamanan hanggang sa walang sinuman ang tatanggap nito."***

Sinabi ni 'Adi ibn Hatim:

"At nakita ko ang babaeng manlalakbay na lumabas mula sa Al-Hirah at nag-Tawaf sa Tahanan nang walang nagtatanggol sa kanya, at ako ay kabilang sa mga nagbukas sa mga kayamanan ni Khosrau na anak ni Hormizd. At sa Siya na humahawak ng aking kaluluwa sa Kanyang Kamay, tiyak na magaganap din ang ikatlong balita; sapagkat ito ay sinabi ng Sugo ng Allah (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala)." [Inilabas ni Imam Ahmad, at itinuring na Sahih ni Shu'ayb al-Arna'ut]

O mga lingkod ng Allah: Sa mga dakila at nakatatakot na pagkakataon, kapag sumisidhi ang matinding paghihirap at ang kalagayan ay katulad ng inilarawan ng Allah na Dakila para sa Kanyang mga pananampalatayang lingkod noong Digmaan ng Khandaq (Trintsera):

"Nang sila ay dumating sa inyo mula sa itaas ninyo at mula sa ibaba ninyo, at nang ang mga mata ay nanlabo [sa takot] at ang mga puso ay umabot na sa mga lalamunan, at kayo ay nag-isip ng iba't ibang pag-aakala sa Allah. Doon ay sinubok ang mga naniniwala at niyanig sila ng isang matinding pagyanig." [Al-Ahzab: 10-11]

Sa kabila nito, ang Propeta (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala) ay patuloy na nagtatanim ng pagiging positibo at pag-asa sa mga puso—matapos ang ganap na pagtitiwala (Tawakkul) sa Nakatataho ng Lahat ng Lihim, at ang paggamit ng lahat ng kayang abuting paraan sa pakikidigma.

At sa ganitong paraan nagiging tunay na kalalakihan sa pamamagitan ng pananampalataya: ginagawa nilang pag-asa ang sakit, ginagawang positibo ang kawalan ng pag-asa, ginagawang malawak ang kagipitan, at ginagawang biyaya ang mga pagsubok—kaya't nagiging matamis ang buhay sa kabila ng mga hirap at pagsubok!

Sinabi ng Allah na Dakila:

"At magtiis ka, at ang iyong pagtitiis ay hindi magaganap kundi sa tulong lamang ng Allah. At huwag kang malungkot para sa kanila, at huwag kang magkimkim ng labis na kaba dahil sa kanilang mga pinaplano." [An-Nahl: 127]

Pagpalain nawa ng Allah ang dakilang Qur'an para sa akin at sa inyo, at makinabang nawa tayo sa mga talata at matalinong paalaala na napapaloob dito. Sinasabi ko ang salitang ito, at humihingi ako ng kapatawaran sa Dakilang Allah para sa akin at sa inyo, kaya't humingi kayo ng kapatawaran sa Kanya; tunay na Siya ang Mapagpatawad, ang Napakamaawain.

Ang Ikalawang Bahagi ng Sermon

Ang lahat ng papuri ay para sa Allah. Ako ay nagpapatunay na walang ibang diyos na may karapatang sambahin maliban sa Allah—Dakila Siya sa Kanyang Kataasan, at nagpapatunay ako na ang ating Propeta Muhammad ay Kanyang lingkod, Sugo, at Pinili. Nawa'y ipagkaloob ng Allah ang Kanyang kapayapaan at pagpapala sa kanya, sa kanyang pamilya, sa kanyang mga kasamahan, at sa sinumang sumusunod sa kanya.

Pagkatapos nito:

O mga lingkod ng Allah, matakot kayo sa Allah at lumapit kayo sa Kanya sa pamamagitan ng mga bagay na Kanyang iniibig at kinalulugdan. Sapagkat walang mas kaibig-ibig sa Allah kaysa sa pagtupad sa pagsunod sa Kanya at ang paggawa ng mabuti sa Kanyang mga lingkod. At kailanman ay hindi bibiguin ng Allah na Dakila ang sinumang nagpapanatili ng dalawang ito. Sinabi ng Dakilang Allah:

"At tiyak na tutulungan ng Allah ang sinumang tumutulong sa Kanyang usapin; tunay na ang Allah ay Malakas at Makapangyarihan. Sila na kapag binigyan Namin ng kapangyarihan sa lupa ay nagtataguyod ng salah (pagdarasal), nagbibigay ng zakah, nag-uutos ng kabutihan, at nagbabawal sa kasamaan; at sa Allah ang kahahantungan ng lahat ng bagay." [Al-Hajj: 40-41]

At mula kay Abu Ad-Darda (nawa'y kalugdan siya ng Allah), sinabi niya: Narinig ko ang Sugo ng Allah (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala) na nagsasabi:

"Hanapin ninyo para sa akin ang inyong mga mahihina; sapagkat kayo ay binibiyayaan ng rezk at tinutulungan dahil lamang sa inyong mga mahihina." [Inilabas ni Imam Ahmad at itinuring na Sahih ni Shu'ayb al-Arna'ut]

Iwasan ang Kawalan ng Pag-asa at Pagiging Pessimistic

Mga kapatid sa pananampalataya: Ang pagsasalita nang may kawalan ng pag-asa (pessimism) tungkol sa kalagayan ng Ummah (komunidad ng mga Muslim) ay nagpapahina sa lakas ng mga Muslim at nagdudulot ng kalungkutan at pagkabigo.

Kaya't mag-ingat ka na ulitin ang mga salita ng kaduwagan, o ang mag-isip nang masama sa Allah. Huwag kang mag-aakala nang masama sa Allah, at mag-ingat na maging katulad ng mga pinintasan ng Allah na Dakila nang Kanyang sabihin:

"Bagkus, inisip ninyo na ang Sugo at ang mga naniniwala ay hindi na kailanman makahabalik sa kanilang mga pamilya, at iyon ay pinaganda sa inyong mga puso, at kayo ay nag-isip ng masamang pag-aakala, at kayo ay naging mga taong napahamak (Buran)." [Al-Fath: 12] (Ang "Buran" ay nangangahulugang mga taong napahamak, nawalan ng pag-asa, at natalo).

At sa *Sahih Muslim*, mula kay Abu Hurairah (nawa'y kalugdan siya ng Allah), ang Sugo ng Allah (nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Allah ang kapayapaan at pagpapala) ay nagsabi:

"Kapag sinabi ng isang tao: 'Napahamak na ang mga tao,' siya ang pinaka-napahamak sa kanila (o siya ang nagpadulot ng kanilang pagkapahamak)."

Panalangin (Dua'a)

O Allah, itanim Mo sa aming mga puso ang pagmamahal sa pananampalataya at pagandahin Mo ito sa aming mga puso, at ipagkait Mo sa amin ang pagmamahal sa kawalan ng pananampalataya, pagsuway, at kasalanan, at gawin Mo kami na kabilang sa mga patnubay.

O Allah, parangalan Mo ang Islam at ang mga Muslim, at ibaba Mo ang pagtatambal (shirk) at ang mga tagatambal.

O Allah, patawarin Mo ang mga lalaki at babaeng Muslim, at ang mga lalaki at babaeng nananampalataya—ang mga nabubuhay sa kanila at ang mga yumao na.

O Allah, Pangalagaan Mo ang Kuwait at ang mga mamamayan nito mula sa lahat ng kasamaan at kapahamakan, at gawin Mo ang bansang ito na ligtas at payapa, pati na rin ang lahat ng iba pang mga lupain ng mga Muslim.

O Allah, Pangalagaan Mo ang aming mga kapatid na nagbabantay (Murabitun), ang mga pwersa ng seguridad, pagtatanggol, pambansang bantay, mga pamatay-sunog, at ang lahat ng nangangalaga sa seguridad ng bansa; at patatagin Mo ang lupa sa ilalim ng kanilang mga paa.

O Allah, gabayan Mo ang aming Amir at ang Kanyang Pinuno ng Lupon sa mga bagay na Iyong kinagigiliwan at kinalulugdan, at patnubayan Mo sila tungo sa kabutihan at pagkatakot sa Iyo.

At ang aming huling panawagan: Ang lahat ng papuri ay para sa Allah, ang Panginoon ng lahat ng nilalang.

(Lupon sa Paghahanda ng Karaniwang Khutbah para sa Salah ng Biyernes)